

Туманна примара нас вабить облудно,
І щастям у нас вона зветься.
Та трудно її нам піймати, ой, трудно,
Хоч близько, так близько, здається...
Одним оте щастя – багатство, розкоші,
А іншим – порядок і згода.
Одним оте щастя – то золото й гроші,
А іншим – коханої врода.
Той рветься до слави, той хоче змагатись,
Той – серце від світу сховати,
Той дикою піснею хоче озватись,
Той – рідні пісні заспівати...
І мріємо, мріємо цілими днями,
Все марно і все безнадійно...
А сльози чужі, що течуть перед нами, —
Чи спати дадуть нам спокійно?..

18 серпня 1906 р.